

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6997/06
22.11.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije, Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv rešenja Ministarstva finansija - Poreske uprave, Regionalni centar Kragujevac, broj: 01-47006-1-00284/2006-3 od 12.10.2006. godine, u pravnoj stvari inspekcijских mera, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 22.11.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca, izjavljena protiv rešenja poreskog inspektora Ministarstva finansija - Poreske uprave, Regionalnog centra u Kragujevcu, Filijale Novi Pazar, broj: 12-470-1-00709/2006-080 od 13. 07. 2006. godine, kojim je tužiocu zabranjeno obavljanje delatnosti za maloprodajni objekat "BB", u trajanju od 15 dana, počev od 13. 07. 2006. do 27. 07. 2006. godine.

Tužilac tužbom u upravnom sporu, osporava zakonitost rešenja tuženog organa i navodi da je tuženi organ pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i na osnovu tako pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja pogrešno primenio zakon na štetu tužioca i to odredbe člana 131. tačka 4. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji i predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu navodi da u svemu ostaje pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predlaže da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe, u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima («Službeni list SRJ», br. 46/96), ocenom navoda u tužbi, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Pravilno je po oceni Vrhovnog suda Srbije odlučio tuženi organ kada je, u postupku u kome nije bilo povrede pravila postupka, odbio žalbu tužioca nalazeći da je zakonito postupio prvostepeni organ kada je utvrdio da su se stekli uslovi za donošenje rešenja o zabrani obavljanja delatnosti kao u dispozitivu prvostepenog rešenja. Ovo stoga, što je u postupku kontrole nesporno utvrđeno da je poreski obveznik izdao fiskalni isečak u kome je pogrešno uneo poresku stopu od 8% umesto 18% za artikal «Voda Rosa 0,51», što je u suprotnosti sa članom 12. stav 2. Zakona o fiskalnim kasama, zbog čega je prvostepeni organ našao da su se stekli uslovi za primenu člana 131. stav 1. tačka 4. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji i ožalbenim rešenjem izrekao meru zabrane obavljanja delatnosti u trajanju od 15 dana. Pri tom je, o izvršenoj kontroli i utvrđenom činjeničnom stanju, sačinjen zapisnik broj: 12-470-1-00709/2006-001 dana 07. 07. 2006. godine, u kojem su konstatovane nezakonitosti i nepravilnosti utvrđene kontrolom, a koje je žalilac osporio u pisanim primedbama na zapisnik, podnetim u za to ostavljenom roku. Po oceni prvostepenog organa iznetim primedbama žalilac nije izneo nove činjenice, niti ponudio nove dokaze koji bi doveli do promene utvrđenog činjeničnog stanja, te je obaveštenjem sačinjenim saglasno odredbi člana 128. stav 8. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji, odgovorio na primedbe žalioaca i ožalbenim rešenjem donetim 13. 07. 2006. godine, naložio otklanjanje utvrđenih nepravilnosti, kao što je bliže navedeno u dispozitivu tog rešenja.

Tuženi organ je kod ocene navode žalbe našao da su navodi neosnovani, imajući u vidu da je u konkretnom slučaju obaveza utvrđena saglasno navedenim zakonskim odredbama i nesporno utvrđenom činjeničnom stanju. Naime, kako je u postupku kontrole nesporno utvrđeno da tužilac u navedenom prodajnom objektu ne evidentira svaki pojedinačno ostvareni promet proizvoda na zakonom propisan način, iz razloga što je umesto opšte stope od 18% za artikal «Voda Rosa 0,51» na fiskalnom isečku iskazao posebnu stopu od 8%, čime je postupio suprotno odredbi člana 12. stav 2. Zakona o fiskalnim kasama i odredbama člana 23. Zakona o PDV-u, kojima je u stavu dva propisano da se od 26. 07. 2005. godine, po posebnoj stopi od 8% oporezuje voda za piće, osim flaširane, po nalaženju tuženog organa, pravilno je prvostepeni organ utvrdio da su se stekli uslovi za donošenje rešenja o zabrani obavljanja delatnosti tužioca.

Na osnovu izloženog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu odbio kao neosnovanu, odlučujući kao u dispozitivu presude, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o

upravnim sporovima.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 22. 11. 2007. godine, U. 6997/06

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Milanka Alkalaj, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ